

جایگاه آموزش چند فرهنگی در آموزش مدرسه ای و آموزش عالی

لادن سلیمی^۱، الهام شریعتی^۲

^۱ استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

^۲ دانشجوی مقطع دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری (نویسنده مسئول)

چکیده

امروزه نظریه پردازان و محققان، یادگیری و تربیت را مقوله ای فرهنگی می دانند و باور بر این است که یادگیرنده، محتوای آموزشی را در بافت فرهنگی خویش دریافت و تفسیر می کند. از آنجا که یادگیرنده ممکن است به گروه های فرهنگی مختلفی تعلق داشته باشد، بافت فرهنگی یکپارچه و یکدست نیست و بدین ترتیب، آموزش چندفرهنگی ضرورت پیدا می کند. پژوهش های مختلفی در ایران به بررسی کم و کیف آموزش چندفرهنگی در مدارس پرداخته اند و پژوهش حاضر به بررسی روش شناختی و محتوایی این پژوهش ها پرداخت تا نظریه زیربنایی آن ها را مشخص کند. هدف از این پژوهش بررسی جایگاه چندفرهنگی در آموزش مدرسه ای و آموزش عالی است. پیش فرض این تحقیق این است که یادگیری های آموزش مدرسه ای در زمینه آموزش چند فرهنگی بر آموزش عالی تاثیرگذار بوده و نوع یادگیری های دانش آموزان در گسترش فضای سازگاری و توافق میان فرهنگ ها و یا ایجاد مانع در آموزش عالی موثر است. روش پژوهش از نوع تحقیقات کیفی (توصیفی-تحلیلی) و به شیوه تحلیل اسنادی صورت گرفته است مطالب جمع آوری شده از طریق تحقیق کتابخانه ای و جستجو در محیط های وب مورد مطالعه و تحلیل قرار گرفته اند. پژوهش زمینه های خانوادگی و اجتماعی در استهزای سایر فرهنگ ها، احساس برتری و تعصبات، ضعف اطلاعات دینی در خصوص برابری و برادری همه انسانها، ضعف اطلاعات دانش آموزان از شخصیت ها و آثار فرهنگی برجسته را نشان می دهد. این مسائل می تواند فضای سازگاری و توافق میان فرهنگ ها، نگاه عقلانی به فرهنگ ها و پرهیز از انحصار گرایی فرهنگی در آموزش عالی را با دشواری همراه ساخته است.

واژه های کلیدی: جایگاه آموزش چند فرهنگی، آموزش مدرسه ای، آموزش عالی